

Ofrena floral a Jaume Puig

Perafita

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Perafita. Perafita
Emplaçament: Davant la plaça Sant Antoni

Coordenades:

Latitud: 42.04172
Longitud: 2.10657
UTM Est (X): 426056
UTM Nord (Y): 4654794

Classificació

Número de fitxa: 08160-98
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Costumari
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Nucli urbà de Perafita](#)

Autor de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 26/06/2008 - 02:00

Descripció

El dia 10 de setembre de cada any es celebra una ofrena floral al monument a Jaume Puig situat davant de la plaça Sant Antoni de Perafita. L'acte el convoquen diversos ajuntaments i entitats del Lluçanès en motiu de la Diada Nacional de Catalunya i consisteix en diversos parlaments i ofrenes florals al monument a Jaume Puig (s. XVII, Perafita- 1714, Barcelona), del grup anomenat Vigatans, prohom i ciutadà de Perafita, que morí en combat a la barricada del Pla de Palau, durant la Batalla de l'11 de setembre de 1714.

Observacions:

Les dues imatges s'han extret de la pàgina web del Consorci del Lluçanès:

www.consorci.llucanes.cat.

Història

Jaume Puig i Beuló (s.XVII, Perafita- 1714, Barcelona) participà activament en els fets de principis del segle XVIII que desembocaren en la Guerra de Successió. Fill de Francesc Puig i Perpètua Beuló i casat amb Eulàlia Sorribes, va lluitar contra França en la "Guerra dels 9 Anys" (1688-1697), en la partida de miquelets del Veguer de Vic, Raimon de Sala i Sassala i del Feldmarschall alemany al servei de l'Imperi Georg von Hessen-Darmstadt (el Príncep Jordi). Fou en aquesta unitat militar on es forjà el nucli dur del grup que seria anomenat posteriorment els Vigatans.

La proclamació del nou rei de la Monarquia Hispànica, Felip V, no agradà gens als Vigatans. Des del 1704, els Vigatans, en contacte amb el Feldmarschall alemany al servei de l'Imperi Georg von Hessen-Darmstadt (el Príncep Jordi) començaren a conspirar obertament per derrocar Felip V i instaurar com a nou Rei al jove Arxiduc d'Àustria, el futur Carles III de Catalunya. El 17 de maig de 1705, el Doctor Llorenç Tomàs i Costa, Vicari General de la Diòcesis de Vic, convocà els Vigatans per reunir-se a la Capella de Sant Sebastià de Sentfores, que pertanyia a la Parròquia de Santa Eulàlia de Riuprimer (Osona) i de la qual era rector. L'objectiu era firmar el Pacte dels Vigatans, un document on s'assignaven Poders de Negociació al Doctor Antoni Peguera i d'Aimeric i al Doctor Domènec Parera, per tal d'arribar a un Tractat d'Aliança amb els anglesos. Jaume Puig, juntament amb els seus fills Francesc Puig i Antoni Puig i cinc personatges més, van signar el pacte que permetia la incorporació de Catalunya al bàndol aliat. A la darrera de juny, un cop firmat ja el Tractat de Gènova amb els anglesos (20 de juny, 1705), En Regàs entrà de nou a Manlleu amb una partida de miquelets. Hi féu morts i incendiar varies cases. Poc després, En Jaume Puig de Perafita concentrà les seves tropes de miquelets a la Plaça de Vic i arengà la població alertant de l'enviament de tropes del Virrei Velasco pels aldarulls dels molins de Manlleu. Amb aquest pretext, En Jaume Puig i Beuló pogué prendre mesures d'ordre militar sense que els botiflers de Vic s'hi poguessin oposar. S'ordenà el tancament dels portals i es prengueren mesures defensives. Acabava d'iniciar-se l'Aixecament Militar Austriacista. El Virrei nomenà el Comte de Centelles cap de les tropes borbònics i li ordenà de sofocar l'aixecament militar, però aquest fou derrotat al combat del Congost, on En Jaume Puig dirigí un dels escamots de miquelets. Finalment el mateix Comte de Centelles acabà per unir-se a les tropes revoltades dels Vigatans.

L'any 1706 fou entronitzat a la noblesa per en Carles d'Àustria i passà a residir a Barcelona, on vivia quan es produí l'assetjament de Felip V. L'11 de setembre de 1714 en el setge de Barcelona acudí a la defensa de la barricada de la plaça de Palau, on morí combatent.

Bibliografia

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà.
Ajuntament de Prats de Lluçanès.

pàgina web del Consorci del Lluçanès: www.consorci.llucanes.cat.

<http://www.11setembre1714.org>

